

ข้อมูลสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาเบื้องต้นของตำแหน่งการกีดขวางทางน้ำ จังหวัดเชียงใหม่

รหัสตำแหน่งกีดขวางที่: CM1206004001

ชื่อลำน้ำ แม่น้ำแม่ขาน เป็นสาขาของแม่น้ำ แม่น้ำปิง ประเภทลำน้ำ แม่น้ำสาขา วันที่สำรวจ: 16 มิถุนายน 2564  
หมู่บ้าน หมู่ที่ 4 ฉิมพลี ตำบล บ้านแม่ อำเภอ สันป่าตอง จังหวัด เชียงใหม่

พิกัดเริ่มปัญหา				พิกัดสิ้นสุดปัญหา				
X(UTM)	482083	Y(UTM)	2059364	X(UTM)	482083	Y(UTM)	2059364	
หน้าตัดลำน้ำที่เกิดปัญหา		กว้าง (เมตร)		ลึก (เมตร)		ความชันตลิ่ง		
หน้าตัดลำน้ำเดิมในอดีตก่อนเกิดปัญหา		12.0		5.0		1:1.5		
หน้าตัดลำน้ำก่อนถึงที่เกิดปัญหา		10.0		4.5		1:1.5		
หน้าตัดที่แคบที่สุดของช่วงที่เกิดปัญหา								
- ทางน้ำเปิด		-		-		-		
- สะพาน		4.0		4.5		ความยาวช่องตอม่อ	7.75 เมตร	
						จำนวนตอม่อ	5 ช่อง	
- กรณีทอลอด		ทอกลม	เส้นผ่านศูนย์กลาง	- เมตร	ยาว	- เมตร	จำนวนทอ	- ช่อง
		ทอเหลี่ยม	กว้าง	- เมตร	สูง	- เมตร	ยาว	- เมตร
- อื่นๆ		-						
หน้าตัดลำน้ำด้านท้ายน้ำหลังช่วงที่เกิดปัญหา		10.0		4.5		1:1.5		

วัสดุที่ใช้คาดผิวของลำน้ำ

ความยาวของช่วงลำน้ำที่เกิดปัญหา เป็นจุดระยะ น้อยกว่า 10 เมตร

การคาดผิวของลำน้ำ ไม่คาดผิว แม่น้ำขานไม่มีการคาดผิว

เป็นแม่น้ำตามธรรมชาติปกคลุมด้วยผิวดิน

ลักษณะความเสียหาย น้ำท่วม ระดับ น้อย

ความถี่ที่เกิดความเสียหาย 2-4 ปีครั้ง

ระดับความเสี่ยง น้อย

สาเหตุของการกีดขวางลำน้ำ

- > โดยธรรมชาติ การทับถมของตะกอน (ลำน้ำต้นเขิน) วัชพืช (มีวัชพืชเติบโตตลอดช่วงของลำน้ำขาน และมีตะกอนสะสมจนเป็นเนินกลางลำน้ำ ส่งผลให้ลำน้ำแม่ขานต้นเขิน )
- > โดยมนุษย์ จาก สิ่งปลูกสร้าง อื่นๆ (ระยะห่างระหว่างตอม่อมีเหมาะสมแล้ว แต่เนื่องจากช่วงหน้าฝน ลำน้ำแม่ขานมักจะพัดพาเอาสิ่งปลูกสร้างมาติด)

ระดับการกีดขวาง ปานกลาง คิดเป็น 30-70%

หน่วยงานการดำเนินการแก้ไข สำนักงานเทศบาลตำบลบ้านแม่

โดยวิธี ยังไม่ได้ดำเนินการ ผลการดำเนินการ ไม่ได้ผล

สภาพในปัจจุบันของโครงการที่แก้ไขปัญหา ยังไม่มีในแผน

สภาพปัญหาการกีดขวางทางน้ำ	แนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหาเบื้องต้น
<p>เป็นสะพานข้ามลำน้ำแม่ขานที่เชื่อมระหว่าง 2 หมู่บ้าน มีความกว้างของตัวสะพาน 31.0 m. มีช่วงระหว่างตอม่อสะพาน 4.0 ช่วง แต่ละช่วงของตอม่อมีความกว้าง 7.75 m. ซึ่งมีตอม่อที่อยู่ในลำน้ำ 3 แถวด้วยกัน เมื่อพื้นที่ลุ่มน้ำรับน้ำในช่วงฤดูฝน และลำน้ำแม่ขานเป็นลำน้ำสาขาของแม่น้ำปิง ทำให้มีปริมาณน้ำเป็นปริมาณมาก ที่สำคัญลำน้ำแม่ขานรับน้ำมาจากภูเขา ส่งผลให้น้ำมักจะพัดพาเอาเศษสิ่งปลูกสร้างต่างๆ มาติดบริเวณตอม่อสะพาน ยิ่งช่วงน้ำหลากจะยิ่งเป็นการสะสมมากขึ้น ประกอบกับมีวัชพืชขึ้นเต็มตลิ่งทั้งสองฝั่งของลำน้ำแม่ขาน จนกระทั่งน้ำไหลผ่านตัวสะพานได้น้อย ปริมาณน้ำด้านเหนือน้ำจึงค่อยๆเอ่อขึ้นตลิ่งท่วมชุมชนและพื้นที่เกษตรกรรมด้านเหนือน้ำ</p>	<p>ข้อมูลพื้นที่รับน้ำของตำแหน่งที่เกิดปัญหา  <math>A = 1066.45</math> ตารางกิโลเมตร อัตราการไหลสูงสุด = <math>212.04 \text{ m}^3/\text{s}</math>                      Return period = 50 ปี</p> <p>ความกว้างระหว่างตอม่อสะพานแต่ละแถว มีความกว้างเพียงพอแล้ว แต่เนื่องจากเมื่อเข้าสู่ช่วงหน้าฝนจะทำให้ลำน้ำขานพัดพาเอาเศษสิ่งปลูกสร้างมาติดตัวตอม่อสะพาน ดังนั้นจึงควรทำการวางแผนการขุดลอกลำน้ำให้เหมาะสม ทั้งบริเวณด้านเหนือน้ำและท้ายน้ำ และบริเวณตอม่อใต้สะพาน เพื่อรับมือกับปริมาณน้ำที่จะไหลผ่านตัวสะพานช่วงน้ำหลาก</p>

# รูปภาพประกอบ

